

faae Forlig, tværtimod er et godt Forlig som oftest den bedste Udgang for Sagen, ogsaa for Sagsføreren, og den agtverdige Sagsfører vil vistnok ingenlunde være derimod. Det kan saaledes vel være et Spørgsmaal, om der kan være tilstrækkelig Grund til at see det først udhævede Punkt videre fremmet, og imod at denne Proposition bliver undergivet Prøvelse, vil jeg ikke her udtale mig, men derimod troer jeg ingenlunde, at der er god og tilstrækkelig Grund i Forholdenes Natur og Bessaffenhed til ogsaa at prøve Forbudet imod Procuratorernes Sæde i Forligelsescommissioner hævet, og forsaavidt kan jeg aldeles ikke stemme for Forslaget og dets Fremme.

Formanden: Turde jeg med Hensyn til det Formelle gjøre den Bemærkning, at det, saa vanskeligt det end undertiden kan være at stille hvad der henhører til første Behandling af en Sag fra hvad der henhører til Behandlingen af Spørgsmaalet om dens Fremme, dog maa være vigtigt, saavidt muligt at holde paa en Grænse herimellem for ikke at optage Thingets Tid ved en Fordobling af første Behandling; navnlig skal jeg tillade mig den Bemærkning, at naar man med Hensyn til eet Punkt i et Lovforslag anbefaler dets Fremme, saa troer jeg ikke, at der er Anledning til at gaae ind paa de øvrige Punkter af Lovforslaget, som man under den senere Behandling kunde ønske fjernede derfra. Rigsdagsmanden for Njøbenbavn's Amts 5te Valgfreds har Ordet.

Christensen: Ja, det, jeg vilde have sagt, var kun en Opfordring til Formanden om at ytre sig netop saaledes, som nu er skeet, og jeg skal altsaa afholde mig fra at gaae ind paa Sagens Realitet, der endnu ikke foreligger.

Alberti: Som Forslagsstiller skulde jeg vistnok ikke undslaae mig for at imødegaae de Bemærkninger, som den ærede Rigsdagsmand for Frederikshavn (Steenstrup) fremførte imod mit Forslag; i Genhold til, hvad Thingets høitærede Formand nys har bemærket, anseer jeg det imidlertid for min Pligt at udsætte Besvarelsen af disse Indvendinger, til Sagen atter kommer under Behandling her, saafremt Thinget tillader den at nyde Fremme. Da jeg ved en Forhindring var udebleven noget læn-

gere, end ønskeligt var, skal jeg nu blot bemærke, at Anledningen til, at jeg har indbragt dette Forslag, er den, at jeg anseer Sagen for at være i og for sig saa simpel, at jeg bestandig har afventet, at der, navnlig i Anledning af den tilstgtede Forandring af Retspleien, fra een eller anden Side skulde fremkomme Forslag derom; da der imidlertid ikke hidtil er fremkommet Noget i denne Retning, og da der, efter alt hvad der foreligger, synes at være Udfigt til, at det vil være meget længe, før den Omorganisation af Retspleien, som ved Grundloven er bebudet, vil træde i Kraft, i hvilken Henseende jeg navnlig skal henvise, de els til Finantsloven, hvoraf man seer, at der for næste Aar fordres en ny extraordinair Pengebevilling til Guldsførelsen af de Forarbejder, som ere nødvendige til Retspleiens Omorganisation, idet disse Forarbejder ikke ere blevne foretagne eller have kunnet foretages i indeværende Aar, og de els til det Forslag angaaende Landcommunalvæsenets Omordning, som er fremkommet i Landstinget, hvoraf det ogsaa synes at fremgaae, at det har meget lange Udfigter med Retspleiens Omorganisation, saa har jeg heri fundet en Opfordring til at fremkomme med dette lille Forslag. Det er i den Grad et Realitetsforslag, at jeg, som sagt, ikke troer at kunne indlade mig paa at omtale dets enkelte Punkter uden at afvige fra den Forhandlingsmaade, som bør finde Sted ved Spørgsmaalet om, hvorvidt et Forslag bør nyde Fremme.

C. C. Møller: Jeg skal blot tillade mig den korte Bemærkning, at efter den Erfaring, jeg har til Forligelsescommissioner, maa jeg aldeles fraraade det foreliggende Forslag.

C. N. Petersen: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at dersom der er nogen Indretning, som har staaet sin Prøve og vundet Alles Tilfredshed, saalænge den har bestaaet, saa er det vistnok vort Forligelsesvæsen, og jeg troer derfor, at vi meget maae betænke os, før vi gjøre nogen Forandring ved denne Indretning. Jeg vil derfor stemme for, at det foreliggende Forslag nægtes Fremme, og det saavel med Hensyn til den første som til den sidste Deel af Forslaget.

Da ikke Flere begjærede Ordet, fattedes det